

Sticka ut farmars öga:

Vid jultiden brukade man leka denna lek. Ett ljus ställdes upp för att belysa vilket ländes. För personen skulle man delta i leken vilket gick till så att de stod i krets varandra, de hade var sin käpp. Den som stod i kretsen skulle försöka att med sin käpp fjuka till ljuslågan så att denna släcktes och den närmaste försökte att också fjuka denna genom att fjuka till hans käpp och så vidare till fjukindens lamm att fjuka ut farmars öga.

Ska Clackan:

3783

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Allden de länge vinkar brättarna frän
afta denna lek, Ska Clackan, eller ska Clackan.

En person deltog i leken: den ene ställde
sig som häst och lyfte upp en leant vil-
ket den andre skulle hålla, medan han mar-
kerade en skeda eller något som hammaras me-
dan han skodde. Nu hålla hästen var inte
så lätt när denne slog och sparkade med
leant-än den som skodde ofta fick se
en kullerlagga ut för galast.

3783

Leapfen över grästia!LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Nu leapfen över ett grästia var ränn-
re än vad det lins. Man lade ett gräs- eller
kullersten för ett rinst överlänt. För ett leap-
fen över detta skulle man på sätta båda be-
mon samman och leapfen. Det var inte all-
tät det lyphades för den leapfande ad-
komman fram till målet.

3783

Vägar balk:LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

När vägar balk gick till så är två
hudar bakke ryggarna Samman sent
lade samman inom varandra. Så gån-
gode man nafs och vol genom att lyft-
ta varandra för ryggen. Det hände na-
turligtvis ofta att "vägen" slog över, vil-
ket betydde för att en av dem lyfte
så lustigt till att den andra fick vän-
de lemmen i vädret och slag in volk över
den andres lemmar.

Skjutna kulan:

Den personen lade sig på ryggen på golv och stöckte armarna något bakåt mot handflatorna uppfåt.

Den annan ställde sig bakfötat, och i stumpsrockarna för dems händer, och fallade tag i den liggandes fötter, vilka stöcktes ut långt ut på att han lodigt kunde få fast tag i dem. Genom att den liggande försade den stående mot armarna framåt och den stående kuller till att lyfta sig framåt genom stödet på den andres fötter, kunde han kastas ett gott stycke framåt på ett golv eller gäsmatta.

"Visspa Skank:"

När "visspa skank" gick till bed, så stod
personen lade sig för en golv och giss-
matta med huvudet i sin vänstra och
högra. Sedan lyfte de honom upp i högt ställ-
ning. Nu gäldade det att passa för att
fritt för honom inom den andra och så
med ett krafttag slänga honom runt
så att han slog en "värmdöla" som kall-
lade det och kommande en stycke fram-
åt.

Gömma ringen:

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17

Man hade ett annat sätt som man led-
de lekön "gömma ringen", och denna lek fö-
rekam oftast vid jultid. En samling
ungdommar utsågs en som skulle gå om-
kring och gömma ringen bland de kring
sålen sittande. Han gick från den ene
till den andre och bar en var lättsande lemn
som han hade ringen i handen. Endast hos
en i sällskapet kunde han lägga ringen,
men alla skulle ha sinna händer höjt
sammaan utropen. Därefter frågade
han en i sällskapet; "var har ringen?"
Gissade på denna fel, fick han utlägga
en framt. Därefter fick frågas flera och
i vanliga fall gissades fel och framt utläg-

ges. Den som gissade rätt släppte an-
 sigga samt. När man ansåg för att det
 var fruntan nog så påbörjades beslutamen-
 del av vad den skulle göras som den fran-
 tan ägde vilken utrafusion kände dollet
 för de övriga. Då kunde det förkomma tal-
 rationer uppför sig som beslutamen del att pant-
 ägaren skulle klyppa genom skrotmen,
 kryta lieme, skälla kör" etc. ---
 När detta var slut kunde man "kypse" ställning?
 Den fruntan ställde sig först för galeck, så sa-
 pade han för h. et den flischen som han önskat
 skulle stå bakom honom, därefter sapek denna
 flischen upps en annan osv. tills detta säccalarpek
 uppfäst till sig bakom efter vandra.
 Den som nu ståt först vände sig om och

kyrsta näst största belem, värdet var
det dennes tur att överlämna den stora stas
belem dennes, den kyrka som den färd och
vid gick kyrkan genom hela lagst till
sista man. Naturligt vis lagde man med
ett en fråga fick den flika belem sig
som kan urskade för kyrkan och den flika
en fråga var. Refter en sådan lek flic-
kon afba ing dussor samt även annan
duss då man vis det till färd hade någon
som kunde tecktera "fejlan."

Spåma kyrka:

Spåma kyrka, eller som det också kallades, "Spöcka kyrka," förskum då en samling drängar voro samlade, eller vid någon plats. En av sällskapet fick binda för ögonen, därefter ställde han sig i behörig ställning med händerna för bröstet. Därefter fick någon utav sällskapet gå bort och med flat hand slå honom i ändan. - Denna slag voro ofta kraftiga och var inte så lätt att taga emot. När slaget var utdelat fick han resa sig och taga bindeln från och försöka uppträcka den som slagit, detta kunde låta sig göras genom att man för de kringstående minner, eller om den som slagit föriade sig för

vennat sätt. Kunde man utföras denne
frågan, utom utan att göra sig till för
flora, då fick denne intagn hans ställning
i maten för fick han ställa sig igen
och stå där till han lyckats uppläsa
utdelan av slaget. Fintärfade det ad
den som spände byrken skulle gå "tafkt",
och springa sin väg efter första slaget,
eller innan han leas för - då leas han
utskettas av de övriga, därför att han in-
te kunnat bestå provet.

acc. 3783
litthos sid. 12-13.

Vignetten till svart konstboken, där den on-
desonsikten i ledet sin prydnad som tecken.
(målade av Alf.)

Svart konst boken:

Men skona visste att boken nu det var
 farligt att få något sätt komma i besitt-
 ning med "Svart konst boken" - men den
 var icke var för vanligt folk att studera el-
 ler vara i besittning av - utan var endast
 ändast för dem som förskrivit sig till
 djävulen och lemnas onda andar och här-
 genom hade de fått sin malch och kunna
 leta ut och göra illa. Det uppl. blev
 farligt det var att komma i besittning med
 denna bok som antecknats: En mjälman
 som innehade svart konst boken, och även
 kunde utlåta många slag underliga saker
 hade en gång lagt denna bok framme
 på ett lemnas bädd. Kunde få fast i den

och frödjupade sig i den. Han kunde inte
sittat så länge i den för än en för
korfar kom fram och rulle sig för "fir-
ster kläckst", och inom en kort stund voro
en stor svärm korfar runt de vilken flaka-
de omkring stungen. Kjälman som var i när-
heten frustade över det långa åknip, och
kom springande. Han slängde först ut
en hög ätter till korfarna med orden
se där, tag det så länge, så skall jag ord-
na med det andra. Därefter tog han ko-
ren ifrån hängen med en allvarig ma-
ning att inte lägga sig i det han inte
frustat, viden liksom hade du inte kom-
mit ifrån med livet om inte jag upb-
täckte det i tide.